

δίπλα

δίπλα, η, ουσ. [<ρ. διπλώνω (υποχωρητ.)]. **1.** τεχνητή πτυχή σε ρούχο ή σε ύφασμα: «το φόρεμά της είχε όλο δίπλες». Συνών. *πιέτα, σούρα, τσάκιση*. **2.** παραδοσιακό γλύκισμα, που γίνεται με φύλλο διπλωμένο σε ρολό. **3.** συνήθως στον πλ. **οι δίπλες**, τα παχάκια γύρω από το στομάχι: «τον είδα το καλοκαίρι στην παραλία και τον λυπήθηκα με τόσες δίπλες που έχει κάνει».

- *γίνομαι δυο δίπλες*, **α.** υποφέρω από έντονο στομαχόπονο, που αναγκάζομαι να διπλώσω στα δυο: «μ' έπιασε τέτοιος πόνος στο στομάχι, που έγινα δυο δίπλες». **β.** δέχομαι δυνατό χτύπημα στο στομάχι που με αναγκάζει να διπλωθώ στα δυο: «έφαγε τέτοια μπουνιά στο στομάχι, που έγινε δυο δίπλες». **γ.** δείχνω μεγάλη προθυμία, μεγάλη διάθεση να εξυπηρετήσω κάποιον: «έγινε δυο δίπλες το παιδί να μας βρει ξενοδοχείο».

- *τον κάνω δυο δίπλες*, **α.** τον χτυπώ δυνατά με την γροθιά μου στο στομάχι (και πιο σπάνια με το πόδι μου) που τον αναγκάζω να διπλωθεί στα δυο από τον πόνο: «του 'δωσα μια με τ' αριστερό στο στομάχι και τον έκανα δυο δίπλες». **β.** τον νικώ, τον κατανικώ: «τον κάνω δυο δίπλες όποια ώρα θέλω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας